

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาพฤติกรรมอยู่ไม่นิ่งในชั้นเรียนของนักเรียนออทิสติก ศูนย์การศึกษาพิเศษ ประจำจังหวัดอุดรธานี ก่อนและหลังการใช้การเล่นบำบัดกลุ่มเป้าหมาย คือ นักเรียนออทิสติกที่มาเรียนเป็นประจำ ที่มีภาวะสมาธิสั้น พฤติกรรมไม่อยู่นิ่ง หุนหันพลันแล่น ในศูนย์การศึกษาพิเศษ ประจำจังหวัดอุดรธานี อายุ 5 ปี ที่ได้รับบริการทางจิตวิทยา โดยวิธีการเลือกแบบเฉพาะเจาะจง (Purposive Sampling) จำนวน 1 คน

การวิจัยในครั้งนี้เป็นการวิจัยแบบกลุ่มเดียวทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียน (One Group Pretest-posttest Design) เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือ 1) กิจกรรมการเล่นบำบัด จำนวน 6 กิจกรรม 2) แผนการสอนเฉพาะบุคคล (IIP) และ 3) แบบสังเกตพฤติกรรมอยู่ไม่นิ่งในชั้นเรียนสำหรับเด็กออทิสติก วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้สถิติ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

ผลการศึกษาพบว่า

1. การใช้การเล่นบำบัดเพื่อลดพฤติกรรมอยู่ไม่นิ่งในชั้นเรียนของนักเรียนออทิสติก มีประสิทธิภาพสามารถลดพฤติกรรมอยู่ไม่นิ่งในชั้นเรียนของนักเรียนออทิสติกได้
2. ผลการเปรียบเทียบพฤติกรรมอยู่ไม่นิ่งในชั้นเรียนก่อนและหลังการใช้การเล่นบำบัดของนักเรียนออทิสติก ศูนย์การศึกษาพิเศษ ประจำจังหวัดอุดรธานี มีพฤติกรรมอยู่ไม่นิ่งในชั้นเรียนน้อยกว่าก่อนได้รับการเล่นบำบัด